

WITAMY WAS KOCHANE DZIECI Z GRUPY ZAJĄCZKI!!!

Przesyłamy uściski i buziaki ☺

Ciocia Gosia i Ciocia Ola

10.06.2020r (środa)

**MAMY DLA WAS PROPOZYCJĘ ZAJĘĆ NA DZISIEJSZY DZIEŃ.
PROSIMY CHĘTNYCH RODZICÓW O ZAPOZNANIE DZIECI
Z TEMATEM „ Polskie zwierzęta”.**

1. „Parki narodowe”.

Park narodowy- obszar zachowany w stanie naturalnym lub zbliżonym do naturalnego, objęty ochroną prawną. Tereny objęte parkiem posiadają szczególną wartość naukową, przyrodniczą, krajobrazową lub kulturową. Pierwszym parkiem narodowym na świecie był Park Narodowy Yellowstone, utworzony w 1872 w Stanach Zjednoczonych.

Czym jest park narodowy?

Czy byliście w jakimś polskim parku narodowym?

Po co tworzy się parki narodowe?

Jakie zwierzęta w Polsce są pod ochroną?

Dlaczego?

2. „Piktogramowych kodeks”

Rozpoznawanie logo największych polskich parków narodowych.

[Babiogórski Park Narodowy](#)

[okrzyn jeleni](#)

[Białowiecki Park Narodowy](#)

[zubr](#)

[Biebrzański Park Narodowy](#)

[batalion](#)
(bojownik)

[Bieszczadzki Park Narodowy](#)

[ryś](#)

[Park Narodowy Gór Stołowych](#)

[Szczeliniec
Wielki](#)

[Kampinoski Park Narodowy](#)

[łoś](#)

[Słowiński Park Narodowy](#)

[mewa](#)

[Tatrzański Park
Narodowy](#)

[kozica
tatrzańska](#)

„Jak zachowywać się w parkach narodowych?
Czego nie wolno robić?”.

**3. Praca z KP4.31a – łączenie liniami symboli parków narodowych ze
zdjęciami zwierząt pokazanych na tych symbolach.**

4. „Żubr” – odnalezienie Białowieży na mapie.

Ponad połowa polskiej populacji wolnej żubrów żyje w puszczy białowieskiej. Żubr jest największym dziko żyjącym ssakiem w Europie.

Żubr

5. Praca z KP4.31b – doskonalenie zdolności grafomotorycznych, poszerzanie wiedzy przyrodniczej.

6. Blok zajęć o emocjach – zazdrość.

„Poniedziałkowe opowieści” – słuchanie opowiadania Dominiki Niemiec pod tym samym tytułem.

Poniedziałek w przedszkolu to wyjątkowy dzień dla grupy pszczołek. Zawsze po śniadaniu, jeszcze przed rozpoczęciem zajęć, gdy wszyscy już siedzą ma dywanie, pani Ewelina zadaje to samo pytanie, które wywołuje falę poniedziałkowych opowieści:

— Co robiliście w miniony weekend?

Wszyscy są chętni do opowiadania historii: o gościach, którzy pojawili się w ich domu; o zabawach z mamą i tatą; o pieczeniu ciastek z babcią; o oglądaniu bajek; o spacerach i przejażdżkach na rowerze; o pływaniu na basenie i o weekendowych wycieczkach. Te historie o wycieczkach Kasia lubi najbardziej i zawsze czeka, aż któreś z dzieci zaczną opowiadać – „Proszę pani, a ja byłem w niedzielę...”.

Tak te opowieści są dla niej zdecydowanie najciekawsze. Przedszkolaki opowiadały już wiele historii o wycieczkach. Kiedyś Ola pojechała z mamą do Warszawy i z wypiekami na twarzy opowiadała dzieciom o planetarium, które mieści się w warszawskim Pałacu Kultury. Antek nie mniej przeżywał spotkanie ze smokiem wawelskim, a bliźnięta Jaś i Staś niedawno miały okazję uczestniczyć z rodzicami w spływie kajakowym – to dopiero była mokra historia. Ale dziś najbardziej rozentuzjasmowana była Anielka.

— Proszę pani, czy ja mogę opowiedzieć o swoim weekendzie?

— Oczywiście, Anielko, zamieniamy się w słuch.

— Przez kilka dni nie było mnie w przedszkolu, bo pojechałam z mamą do mojej cioci, do Wrocławia.

Kasia uśmiechnęła się do siebie. Już wiedziała, że zaczyna się historia z kategorii jej ulubionych, historia o wycieczce.

— I co tam ciekawego widziałas? – z zaciekawieniem zapytał Olek.

— Byłyśmy w sobotę w prawdziwym zoo! Oglądałam tam małpy i żyrafy, i takie śmieszne leniwe leniwce. I zwiedzałyśmy z mamą afryka..., afryka..., afrykarium, w którym było strasznie gorąco.

I były tam latające papugi, i jedna nawet przeleciała mi nad głową. – Anielka wyrzucała z siebie kolejne informacje z szybkością mknącej po torze wyścigówki, tyle miała do powiedzenia o zoo.

Nagle Kasia nieco posmutniała, poczuła coś dziwnego. Ona zawsze marzyła o wycieczce do zoo.

Nie umknęło to uwadze pani Eweliny. Dzieci skończyły swoje opowieści i zabrały się do pracy. Po wysłuchaniu przygotowanego przez panią wiersza o żyrafie oraz wykonaniu zadania w książeczkach wszyscy zabrali się w najlepsze do zabawy. Pani cały czas obserwowała Kasię, która od czasu porannej opowieści Anielki była wyraźnie nieswoja. Pani podeszła do Kasi, która ukryła się w kącie czytelnicy i właśnie przeglądała swoją ulubioną książeczkę.

— Kasiu, powiedz mi, co się dzieje? Czyżbyś miała zły humor?

— Nic takiego. Jestem chyba zazdrosna, a wiem, że to niezbyt dobrze.

— Zazdrosna, ale o co?

— Bo, Anielka była w zoo, a ja zawsze o tym marzyłam. I ona nawet widziała moje ukochane małpki, o... takie jak te – powiedziała Kasia z wyrzutem i smutkiem, wskazując na obrazki w książce.

Pani spojrzała na Kasię z czułością.

— Rozumiem już. Ale wiesz, zazdrość to całkiem normalne uczucie i wcale nie musi być złe. Pod warunkiem, że nie trwa zbyt długo i się go w sobie nie pielęgnuje. Być może twoje marzenie jeszcze się spełni, a na razie mam dla ciebie pewną propozycję.

— Jaką? – zainteresowała się Kasia.

Wtedy pani zawołała Anielkę, a potem długo, długo szeptała coś do ucha obu dziewczynkom.

Dzień mijał, a po obiedzie pani Ewelina zapowiedziała dzieciom niespodziankę. Zaprosiła wszystkich do obejrzenia filmu o zoo, a Anielka i Kasia zostały prelegentkami. Pani w odpowiednich momentach zatrzymywała film, a dziewczynki opowiadały dzieciom o zwierzętach, które mieszkają w zoo. Anielka podzieliła się wszystkimi informacjami, które pamiętała z wycieczki do Wrocławia, a Kasia błyszczała znajomością wielu szczegółów z życia zwierząt, które знаła z filmów przyrodniczych oglądanych codziennie w domu. Po ciekawym wystąpieniu dziewczynki zostały nagrodzone przez resztę dzieci gromkimi brawami. Po zazdrości, którą wcześniej czuła Kasia, nie było już śladu. A w dodatku pani Ewelina powiedziała, że postara się namówić panią dyrektor, by na kolejną wycieczkę przedszkolaki mogły pojechać właśnie do zoo.

Opowiedz treść własnymi słowami. Zwróć uwagę na emocje, które odczuwali główni bohaterowie.

6. „Miniaturowe zoo” – działania plastyczne.

O co była zazdrosna Kasia?

Co zrobiła Pani, by pomóc Kasi pokonać zazdrość i wykorzystać wiedzę dziewczynki o zwierzętach?

Co innego mogłyby razem zrobić dziewczynki, by przybliżyć innym dzieciom informacje o zoo?

Wykonaj model zoo.

Przygotuj karton. Farbami maluj wybiegi dla zwierząt i alejki, którymi będą przechadzać się ludzie odwiedzający zoo. Następnie z plasteliny леп zwierzątka i umieść je na makiecie. Postacie ludzi również możesz ulepić lub wykorzystać figurki lego i ustawić je w miniaturowym zoo.

7. „Zazdrość” .

Co to znaczy „czuć zazdrość”?

Czy jest to miłe uczucie?

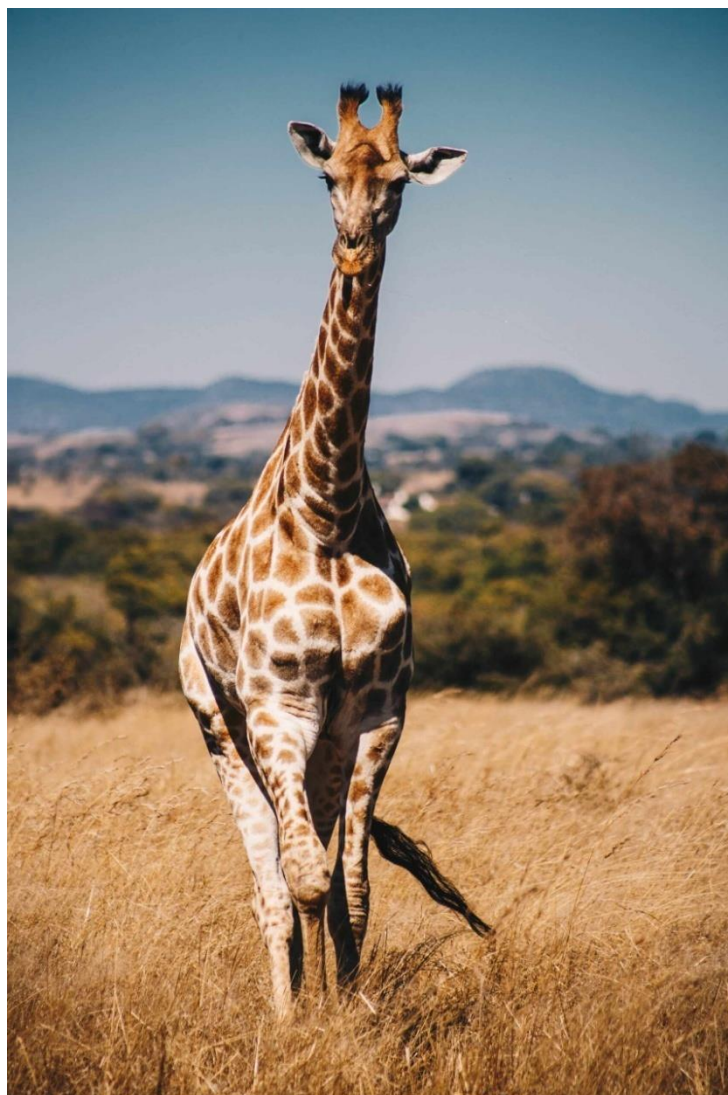
O co można być zazdrosnym?

Czy to źle, że się tak czujemy?

Czy czuliście kiedyś zazdrość?

W jakiej sytuacji?

„Czego może zazdrościć małpa żyrafie?” Odpowiedz.

Zwykle zazdrości się komuś czegoś, czego się samemu nie ma albo czego się nie umie zrobić. To znaczy, że w pewnym sensie zazdrość jest oparta na różnicach.

Małpa zazdrości żyrafie długiej szyi, bo dzięki niej żyrafa widzi wszystko z dużej odległości lub

Żyrafa zazdrości małpie, że ta potrafi skakać po drzewach, bo ona ma zbyt długie nogi, by to robić).

8. „Nie pielęgnujmy zazdrości”

Czuję, że jestem trochę zazdrosny,
a powód tego jest bardzo prosty:
ja nie mam nic, a ty masz koło,
gdybym je miał, byłoby mi wesoło.

Choć czasem uczucie zazdrości nas dopada,
długo zazdrosnym być nie wypada.
Nie pielęgnujmy w sobie zazdrości
lepiej być pełnym życzliwości.

9. „Gąbkowe łapki” – zabawa plastyczna.

Wytnij nożyczkami odciski łap zwierząt z gąbki.

DZIĘKUJEMY WSZYSTKIM RODZICOM ZA WSPÓŁPRACĘ
I WYKONANIE TEGO ZAJĘCIA Z DZIEĆMI W DOMU.

Opracowanie materiału nauczyciele grupy III

**2019/2020 Przedszkole Samorządowe Nr 24 z Oddziałami Integracyjnymi
im. Misia Uszatka w Piotrkowie Trybunalskim**